HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אלא העצים על המזבח: **אליבא דמ"ד** [ו] ה)(על העציס) על בסמוך. בפ' שתי הלחם (לקמן דף לו.) במשנה פליגי ר"ע דכתיב על העצים על בסמוך [ז]: **מתני' מיעוטו מעכב אם רובו** פסול: **היין.** שלשתן הין של איל ורביעית ההין לכבש וחצי ההין לפר וכן השמן בין למנחת נסכים ט)כשיעור ח] ההין בין בלוג למנחת נדבה: **גמ' מלא קומצו תרי זימני.** ביוקרא חד במנחת נדבה יוקמץ משם מלא קומצו וחד במנחת חוטא יא)וקמץ הכהן ממנה מלא קומצו חד למלוה וחד לעבוד: **שאם חסר כל שהוא פסולה.** בז] דסלתה יב) מריבויא דה"א פסולה. [דרישן]: **לכה.** בנסכים יא] (ה) ככה יעשה לשור אחד בפרשת שלח לך יג): **מסלתה ומשמנה.** יב) ומשמע שיהו שניהן שוה הכתוב לעבוד: יג) גרש וסולת חד הוא אלא שגרש במנחת ביכורים יד) וסלת בשאר מנחות: **על כל לבונתה ואם כל הלבונה.** שנה הכתוב לעבוד: יד) **מתני' טו)**במעשה יה"כ כתיב חוקה בחמרי מות והיתה זאת [ז]לחוקת עולם וגו' (ויקרא טז) וחוקה עיכובא: **טויה.** סלתה יינה (בסכג): בלחם הפנים כתיב (שם כד) מאשר ה' חק עולם ואכולהו קאי אסדרים ואמזיכין: **מתני' שתי חלות.** טז] עצרת יז): **שני סדרים.** לחם הפנים: **שני מינין שבשזיר.** חלות ורקיקין בפרשת נשא יח): **ג' שבפרה אדומה.** עץ ארז ואזוב ושני תולעת יט) וצפורין במצורע כ): **שבע הזאות שבפרה.** והזה אל נכח פני אהל מועד וגו' כא): **שעל בין הבדים.** ביה"כ כדאמרינן במס' יומא (דף נג.): **שעל הפרכת ומזבח הזהב.** בין דיה"כ כב) בין דפר העלם דבר יח) בין דפר כהן משיח בויקרא [ז]: כג) **גמ' כן יעשה.** על תורת מזבו (במדבר ו) עיכובא: **חוקה.** זאת חוקת התורה (בסטון): **תהיה.** הויא עיכובא: **לקיחה תמה.** אלרבעתן בהחמ': (כ) כה) **שלמי** כו) **נזיר.** ליו"ד קבין יבוסלמיות אלא ולרביעית שמן כז) כתובה בפ' התולה (לקמן עמ.): **שאין לו.** ד' מיינן דלוגב מעכבין: **אבל יש לו אין מעכבין.** אפילו לא אגדן כאחד: **שניס מהן עושין פירות.** לאתרוג ומתרים: **יהו זקוקים.** כלומר כולן יהו כאחד: **בהרלאה.** כשהן מתענין אין נענין עד שיהו כולן באגודה אחת לזיקים ולשעים כח) דומיא דעושין ואין עושין פירות: **על הארץ יסדה.** בזמן שאגודתו ביחד אז יסדה: **ועשה לפר כאשר עשה לפר חטאת.** בפר העלם דבר כתיב שיעשו לו כאשר עשה לפר כהן משיח אלאלמעלה הימנו: **מה ת"ל.** והלא כל מה שפירש לפר כהן משיח פירש לפר העלם דבר: **לכפול בהזיות.** לשנות באחזרת הזאת כא) הדם עליו: שאם

ומשמנה מגרשה ומשמנה. לגבי עיכובא דנפשיה דאם חסר לא בעי שנה הכתוב אבל למעכבין זה את זה בעי שנה הכתוב כדפרישית לעיל (דף יט.) מ"ר: **מסלתה** ארבעה שבמצורע. עץ ארז ואזוב ושני תולעת [ו] ולפורין אבל מים חיים לא חשיב לפי שהיה מערב בהם הדם כדכתיב (ויקרא יד) וטבל אותם בדם תימה דלא חשיב הזאות דמצורע דמעכבות זו את זו וי"ל דתנא דשייר דהא לא חשיב נמי דפרים ואיליס לחג דכתיב בהו (במדבר כט) כמשפט לעבד ואיכא טובא. מ"ר:

ולקחתם לקיחה תמה. י"מ דכיוס ב' סגי בחד מד' מיינס ומברך על נטילת לולב כמו אתרוג דשרי חסר ולא בעינן תמות אלא ביוס ראשון כב] ולדבריהס ביוס שני תיסגי שיטול אחד בשביל כולס וליתא דבסוף לולב הגזול (סוכה מא.): וברים לולב וערבה (שם מג.) דרשינן מולקחתם לקיחה לכל אחד ואחד מדכתיב ולקחתם לשון רבים ולא כתיב ולקחת כג] אלא כי היכי דעיקר לקיחה קיימא אכולהו יומי הוא הדין לקיחה תמה כד] דבעי לקיחת ד' מיינס אכולהו יומי ולקיחת כל אחד ואחד אבל תמות של עצמן וכן לכס למעוטי שאול וגזול לא בעי אלא ביוס ראשון. מ"ר: **לא** שנו אלא שאין לו אבל יש לו אין מעכבין. פי' בהלכות גדולות בהלכות לולב יש לו אין מעכבין דלא תימא עד דמגבה להו בהדי הדדי לא קפיק אלא אי מגבה אד אד לחודיה שפיר דמי דקי"ל לולב אין צריך אגודה מ"ר. וז"ש הגיה בספרו ד) ל"ש פירוש דמעכב' משום תמה אלא שאין לו אבל יש לו תמה הוא אף על פי שלא מיבכו באגודה כדאמרי' לקמן דלא דרשי רבנן קיחה קיחה ולר' יהודה דדרשי ליה קיחה קיחה דלא הויא תמה אלא מ"כ אגדו ה) וכולהו פי' דגמ' אפי' לפי' הלכות גדולות נראה דצריך לאוגדו כדמסיק עליה זה אלי ואמוהו. מ"ר ו):

לא גמרי קיחה קיחה. אע"ג דגמרי קיחה קיחה משדה עפרון ברים קידושין (דף כ.) שמא הן דהכא אינה מופנה מ"ל קיחה קיחה גמרי לקיחה לקיחה לא גמרי. מ"ר:

ועשה כאשר עשה בו'. בריימתא זו מיתניא בפרק ב"ש בה] (זבחים לט.) והתם מפרש לה שפיר. מ"ר:

ה) [פסחים סג.: לקמן סב. צח. סוטה לז. סנהד' יב.:] ג) [לעיל ט.:] ו) [לקמן עמ. לעיל יט., ד) [ביין הגיהס"ש פילקוט פרשת תמורה], ה) [סוכה יח: לג., ו) שם יח.:, ז) [זבחים לט.:], ח) כ"ק מ"ז, ט) שהוא כשיעור היין. כ"ק, ק, י) [ויקרא ה:], כ) ויקרא ה, ל) [במדבר טו], מ) כ"ל עומר, נ) ס"ל שהפך הוא מן במעשה יה"כ עד שתי תלות ופ"ל אחר המתנו' ושם לריך לרשום גמרא], ס) דעצרת הס"ד אמ"כ מ"ש ג' שבפרה כי' תולעת הס"ד ואמ"כ מה"ד וד' שבמצורע מוסיף ליפרים במצורע הס"ד וכ"ל. כ"ק, ע) [במדבר ז:], ק) ר"ל במצורע מיכא ליפרים מוסיף על ג' שבפרה, ר) [שם יט], ש) [ויקרא טז], ת) גמ' ד"ה מוקה במעשה יה"כ אמ"כ מ"ש הויה קלת תהיינה אמ"כ מ"ש בלחם הפנים כו' ואכולהו קאי כו' אמ"כ ד"ה כן יעשה עיכובא אמ"כ ד"ה מוקה כו' הויה תהיה אמ"כ ד"ה לקוחה כו' כאחד אמ"כ ד"ה אמ"כ ד"ה שאין לו כו'. כ"ק, א) כ"ל לרבות שלמי, ב) [כמיתות ו:], ג) כ"ק, ד) כ"ש דמעבכים משום. כ"ק, ה) כ"ל ולכולהו, ו) [וע"ע תוספות סוכה לד: ד"ה שאם],

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ככה בנסכים כתיב ככה: (ב) ד"ה שלמי כ"ל קודם ד"ה תהיה:

גליון הש"ס

מתני' הסולת והשמן מעכבין. עיין לקמן דף מד ע"ב תוספות ד"ה הסולת:

מוסף רש"י

על בסמוך. כל היכא דכתיב על משמע בסמוך וכו' כמו ועליו מטה מנשה (במדבר ב) (פסחים סג:). **וכן ישראל בהרצאה עד שיהו כולן באגודה אחת.** פי' עושין פירות אלו תלמידי חכמים שהם מבקשים רחמים על בעלי בתים שיגלו מן הפורענות הבאלתו מתם (פי' חולין לב.) יבנון רחמי אתבליא דלימיי עליא דאי לא עליא לא מתקיימת אתבליא, ואלין עושין פירות אלו בעלי בתים שהם צריכים לעשות נחת רוח לחכמים ולתלמידיהן (סדור רש"י סי' רנא, מחז"ו סימן שסד) פי' לולב ואתרוג שעושין פירות מבפנים על בעלי בתים שאין עושים פירות, והדס וערבה שאין עושין פירות מבפנים על תלמידי חכמים שעושים פירות (מחז"ו שם). **אגודד.** שלשת המינים כאחד (סוכה יא.). **ורבנן לא גמרי קיחה קיחה.** לא למדום ואין אדם רן גזירה שוה מעצמו אלא מ"כ למדו מרבו וכבו מרבו עד משה רבינו, ושמא מקבלות אלו לא לדרום גזירה שוה נכתבו (שם). **זה קלי ואנוהו.** התנאה לפניו בתנות, סוכה נאה לולב נאה ציצית נאה (שם). **ועשה כאשר עשה.** בפר העלם דבר כתיב לאחר פטרים בו כל מתנות דמו שנה לכתוב ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת וגו',

---

ומקרא שאינו צריך הוא שהרי כל עבודותיו נתפרשו בפר העלם כמו בפר כהן משיח, חוץ מיותרת הכבד ושתי הכליות שהוא צריך לגמרא מפר כהן משיח דאמור למעלה הימנו והא ליכא למימר דלהכי הדר ואקשינהו להא מלגא דהאי קרא כתיב ביה כפרה וכפר עליהם וגו' ואימורין לא מעכבי כפרה, אלא כולה לדרשה וסרסהו על כרחך דלא מלי למימר דכתביה כאחר עשה לדם הפר דמשמע דמתחרינא ליף דלא תסר מידי דגיעבי למלפיה, אלא ועשה כאחר עשה לכפול בהזאות הזאות שלו והכי משמע ועשה לו כאחר כתבתי לך כל עשיותיו ועשה עליהם לעכבה שאם חיסר וכו' (זבחים לט.).

ט) פסולה מסלתה: י) תיבת דריש ליתא שם: יא) בנסכים כתיב ככה: יב) משמע: יג) מתיבות גרש עד תיבות מנחות ס"א אינו: יד) תיבות מתנו' במעשה כו' אסדרים ואבזיכין נמחק מכאן ושייך לקמן אחר תיבת גמ' קודם ד"ה כן יעשה: טו) זאת להם לחוקה: טז) חלות של עצרת: יז) תולעת הס"ד ומה"ד ארבע שבתודה חמץ וחלות ורקיקין ורבוכה בפרק התודה הס"ד ומה"ד ארבע שבמצורע עץ ארז ואזוב ושני תולעת ובצפרים הס"ד ומה"ד שבע: יח) דבר של צבור בין דפר כהן משיח כדמפרש בריקרא: יט) לדבות שלמי: כ) שמן שבתודה: כא) באזהרת הזאות בפר העלם דבר הס"ד: כב) ראשון ולא נהירא דלדבריהם: כג) ולקחת ואינו כן דהתם לא מחלקינן בין ר"ש לראשון לשאר ימים: כד) תמה עיין בתוס' ר"פ לולב הגזול: כה) ב"ש (דף מא):

תורה אור השלם

1. וְהֶבִיאָה אֶל בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים וְקָמַץ מִשָּׁם מְלֹא קֻמְצוֹ מִסָּלְתָּהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל לְבֹנָתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת אַזְכָּרָתָהּ הַמִּזְבֵּחָה אִשֶּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ:
ויקרא ב ב
2. וְהַרִים מִמֶּנּוּ בְּקֻמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשַּׁמְנָהּ וְאֶת כָּל הַלְּבֹנָתָה אֲשֶׁר עַל הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה רֵיחַ נִיחֹחַ אַזְכָּרָתָהּ לַיְיָ:
ויקרא ו ח
3. עַל חַלַּת לֶחֶם חָמֵץ יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו: ויקרא ז יג
4. זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְּצֹרָע בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן:
ויקרא יד ב
5. וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ עָבֹת וְערְבֵי נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים:
ויקרא כג מ
6. הַבּוֹנֶה בַשָּׁמַיִם מַעֲלוֹתָיו וַאֲגֻדָּתוֹ עַל אֶרֶץ יְסָדָהּ הַקֹּרֵא לְמֵי הַיָּם וַיִּשְׁפְּכֵם עַל פְּנֵי הָאָרֶץ יְיָ שְׁמוֹ:
עמוס ט ו
7. עָזִי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ:
שמות טו ב
8. וְעָשָׂה לְפַר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְפַר הַחַטָּאת כֵּן יַעֲשֶׂה לוֹ וְכִפֶּר עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם:
ויקרא ד כ

שיטה מקובצת

ה) תיבות דעל העצים כתיב נמחק: כ) רובו דעשרון: ג) ככה דמנחת: ד) עושין פירות דשאין: ה) ועשה כאשר עשה כיפר: ו) אליבא דמ"ד על העצים ס"א דמ"ד על בסמוך כדכתיב ועליו מטה מנשה דפלוגתא היא בפרק שתי הלחם גבי בזיכי לבונה אם מסדרן על המערכה של לחם הפנים ממש או בסמוך: ז) בסמוך נ"א אבל על המזבח לא קאמר שכשאתה אומר על הנעצים אתה מקיים על המזבח כשאתה אומר על המזבח אתה מבטל על הנעצים ותפיס אותו שמקיים את עצמו ומקיים חבירו: ח) כשיעור היין בין לוג:

עב א מיי' פי"ג מהל' מעה"ק הלכה יד:
עג ב מיי' פי"ב שם הלכה ה:
עד ג מיי' פי"ב שם הלכה ה:
עה ד ה ו מיי' שם פי"ג הלכה יד:
עו ז ח מיי' פי"ח מהל' תמידין ומוספין הלכה יד:
עז ט י מיי' שם פי"ה הלכה ג:
עח כ מיי' פי"ט מהל' מעשה הקרבנות הלכה כד:
ל ל"מיי' פי"ג מהל' פרה אדומה הלכה ה:
עט מ מיי' פי"ז מהל' גזלה הלכה ה טור ש"ע ס"ח סימן תרנא סעיף יב:
פ נ מיי' פי"ל מהלכות טומאת צרעת הלכה ח:
פא ס מיי' פי"ד מהל' פרה הלכה ז:
פב ע מיי' פי"ב מהלכות פסולי המקדש הלכה ג:
פג פ מיי' פי"ז מהל' גזלה הלכה ו טוש"ע ס"ח סי' תרנא סעיף ח:

עין משפט נר מצוה

מסלתה ומשמנה מגרשה ומשמנה. לגבי עיכובא דנפשיה דאם חסר לא בעי שנה הכתוב אבל למעכבין זה את זה בעי שנה הכתוב כדפרישית לעיל (דף יט.) מ"ר: **ארבעה** שבמצורע. עץ ארז ואזוב ושני תולעת [ו] ולפורין אבל מים חיים לא חשיב לפי שהיה מערב בהם הדם כדכתיב (ויקרא יד) וטבל אותם בדם תימה דלא חשיב הזאות דמצורע דמעכבות זו את זו וי"ל דתנא דשייר דהא לא חשיב נמי דפרים ואיליס לחג דכתיב בהו (במדבר כט) כמשפט לעבד ואיכא טובא. מ"ר:

ולקחתם לקיחה תמה. י"מ דכיוס ב' סגי בחד מד' מיינס ומברך על נטילת לולב כמו אתרוג דשרי חסר ולא בעינן תמות אלא ביוס ראשון כב] ולדבריהס ביוס שני תיסגי שיטול אחד בשביל כולס וליתא דבסוף לולב הגזול (סוכה מא.): וברים לולב וערבה (שם מג.) דרשינן מולקחתם לקיחה לכל אחד ואחד מדכתיב ולקחתם לשון רבים ולא כתיב ולקחת כג] אלא כי היכי דעיקר לקיחה קיימא אכולהו יומי הוא הדין לקיחה תמה כד] דבעי לקיחת ד' מיינס אכולהו יומי ולקיחת כל אחד ואחד אבל תמות של עצמן וכן לכס למעוטי שאול וגזול לא בעי אלא ביוס ראשון. מ"ר: **לא** שנו אלא שאין לו אבל יש לו אין מעכבין. פי' בהלכות גדולות בהלכות לולב יש לו אין מעכבין דלא תימא עד דמגבה להו בהדי הדדי לא קפיק אלא אי מגבה אד אד לחודיה שפיר דמי דקי"ל לולב אין צריך אגודה מ"ר. וז"ש הגיה בספרו ד) ל"ש פירוש דמעכב' משום תמה אלא שאין לו אבל יש לו תמה הוא אף על פי שלא מיבכו באגודה כדאמרי' לקמן דלא דרשי רבנן קיחה קיחה ולר' יהודה דדרשי ליה קיחה קיחה דלא הויא תמה אלא מ"כ אגדו ה) וכולהו פי' דגמ' אפי' לפי' הלכות גדולות נראה דצריך לאוגדו כדמסיק עליה זה אלי ואמוהו. מ"ר ו):

לא גמרי קיחה קיחה. אע"ג דגמרי קיחה קיחה משדה עפרון ברים קידושין (דף כ.) שמא הן דהכא אינה מופנה מ"ל קיחה קיחה גמרי לקיחה לקיחה לא גמרי. מ"ר:

ועשה כאשר עשה בו'. בריימתא זו מיתניא בפרק ב"ש בה] (זבחים לט.) והתם מפרש לה שפיר. מ"ר:

ט) פסולה מסלתה: י) תיבת דריש ליתא שם: יא) בנסכים כתיב ככה: יב) משמע: יג) מתיבות גרש עד תיבות מנחות ס"א אינו: יד) תיבות מתנו' במעשה כו' אסדרים ואבזיכין נמחק מכאן ושייך לקמן אחר תיבת גמ' קודם ד"ה כן יעשה: טו) זאת להם לחוקה: טז) חלות של עצרת: יז) תולעת הס"ד ומה"ד ארבע שבתודה חמץ וחלות ורקיקין ורבוכה בפרק התודה הס"ד ומה"ד ארבע שבמצורע עץ ארז ואזוב ושני תולעת ובצפרים הס"ד ומה"ד שבע: יח) דבר של צבור בין דפר כהן משיח כדמפרש בריקרא: יט) לדבות שלמי: כ) שמן שבתודה: כא) באזהרת הזאות בפר העלם דבר הס"ד: כב) ראשון ולא נהירא דלדבריהם: כג) ולקחת ואינו כן דהתם לא מחלקינן בין ר"ש לראשון לשאר ימים: כד) תמה עיין בתוס' ר"פ לולב הגזול: כה) ב"ש (דף מא):